

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 6Csp/147/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3618201292
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Štefčík
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2019:3618201292.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske sudcom JUDr. Petrom Štefčíkom v spore žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Bratislava, Mýtna č. 48, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Bratislava, Mýtna č. 48, proti žalovanému: G. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., A. XXX/X, o zaplatenie 3.075,79 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie 510,88 € s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 510,88 € od 21.07.2018 do zaplatenia zastavuje.

II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 1 098,24 € spolu s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 523,71 € od 21.07.2018 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Vo zvyšku súd žalobu zamietla.

IV. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

(1) Právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka a.s. sa podanou žalobou domáhal proti žalovanej zaplatenia sumy 3 075,79 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z tejto sumy od 21.07.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania.

(2) Žalobu odôvodnil tým, že so žalovanou dňa 31.07.2013 uzavrel Zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., na základe ktorej jej poskytol kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXXXXX. Žalovanej bol poskytnutý úver s úrokom 22,80%. Ku dňu vystavenia výpisu z účtu mala schválený úverový rámec vo výške 1 200 € a bola povinná platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 40 €. Žalovaná si svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy neplnila. Právny predchodca žalobcu vystavil ku dňu 22.07.2018 výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 30.06.2018, podľa ktorého bol konečný zostatok na úhradu vo výške 3 075,79 €.

(3) Ako dôkazy v žalobe označil Zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. zo dňa 31.07.2013 a Výpis z kreditnej platobnej karty VÚB, a.s.

(4) Súd žalobu doručil dňa 28.09.2018 do vlastných rúk žalovanej, umožnil jej vyjadriť sa k nej a zároveň ju poučil o jej procesných právach a povinnostiach. Žalovaná svoje právo nevyužila a k žalobe sa nevyjadrila.

(5) Súd na prejednanie sporu nariadil na 17.12.2018 pojednávanie. Vzhľadom k tomu, že pôvodný žalobca tesne pred uskutočnením pojednávania doručil súdu návrh na pripustenie zmeny strán sporu na strane žalobcu a zároveň oznámil ďalšie podstatné tvrdenia a sčasti vzal žalobu späť, súd pojednávanie odročil na neurčito, za účelom rozhodnutia o procesnom návrhu žalobcu. Uznesením zo dňa 21.03.2019 č.k. 6Csp/147/2018-81 súd rozhodol tak, že pripustil, aby z konania vystúpil dovtedajší žalobca a aby

na jeho miesto do konania ako žalobca vstúpil súčasný žalobca. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 24.04.2019.

(6) Pôvodný žalobca doručil súdu dňa 12.12.2018 elektronicky podanie, z ktorého vyplýva okrem iného, že v časti uplatnených poplatkov a sankčného úroku do výšky 510,88 € berie žalobu späť. Okrem toho doplnil svoje skutkové tvrdenia, keď uviedol, že žalovaná začala čerpať úverový rámec od 11.12.2018 (sic!). Listom zo dňa 09.09.2015 bola vyhlásená okamžitá splatnosť celého dlžného zostatku. Posudzovaný úver je revolvingový, preto v zmluve nebolo možné uviesť RPMN. Nachádza sa v nej indikatívny výpočet RPMN. Žalovaná uhradila v splátkach spolu sumu 840 €. Čerpala pritom jednotlivými výbermi a platbami spolu 1 363,71 €. Uplatnená suma 3 075,79 € pozostáva z istiny 1162,70 €, poplatkov 225,05 €, štandardného úroku 1 402,21 € a sankčného úroku 285,83 €.

(7) K svojmu podaniu pripojil Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., predžalobnú upomienku, doručenkú, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru a cenník VÚB a.s. pre produkty vydávané v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s.

(8) Súd nariadil pojednávanie na 05.06.2019. Predvolanie bolo riadne doručené právnomu zástupcovi žalobcu aj žalovanej, na pojednávanie sa však neustanovili. V súlade s § 180 CSP súd spor prejednal na pojednávaní dňa 05.06.2019 bez prítomnosti právneho zástupcu žalobcu a bez prítomnosti žalovanej.

(9) Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi: Žiadosťou o aktiváciu pôžičkovej karty Quatro na čísle listu spisu (ďalej len „č.l.“) 4, výpisom z Pôžičkovej karty Quatro na č.l. 5 až 9, Obchodnými podmienkami na č.l. 10 a na č.l. 35, predžalobnou upomienkou na č.l. 36 vrátane doručenky na č.l. 37, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru na č.l. 38 a Cenníkom VÚB a.s. pre produkty vydávané v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. na č.l. 39 až 42, pričom v súlade s § 204 CSP ich obsah nečítal, pretože boli doručené protistrane, ktorá proti nim nenamietala. Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledujúci skutkový stav:

(10) Právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka a.s. v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti uzavrel dňa 31.07.2013 so žalovanou, ktorá nekonala v rámci predmetu obchodnej alebo podnikateľskej činnosti zmluvu, na podklade ktorej bol žalovanej poskytnutý úver formou úverového rámca do výšky 1 200 € splatný v mesačných splátkach po 40 €, s dohodnutým úrokom 22,80% p.a. Zmluva má povahu zmluvného formulára vopred pripraveného veriteľom. Nachádza sa v ňom aj indikatívny výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov pre prípad plného čerpania úveru a jeho splácania po dobu jedného roka. Indikatívna RPMN je 24,77%, celkové náklady spotrebiteľa 165,59 € a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je 1 366,59 €. Splatnosť splátok bola k 15. dňu v kalendárnom mesiaci. Priemerná hodnota RPMN pre daný typ úveru bola podľa zmluvy vo výške 25,54%. Súčasťou zmluvy je aj poisťovná zmluva pre prípad smrti, plnej a trvalej invalidity a pracovnej neschopnosti s poisťným vo výške 1,92% zo štandardnej splátky. Takisto sú súčasťou zmluvy obchodné podmienky. v čl. V bod 35 písm. a) obsahujú možnosť veriteľa predčasne zosplatiť dlh v prípade jeho riadneho neplnenia zo strany dlžníka. Podľa výpisu z pôžičkovej karty žalovaná čerpala spolu jednotlivými čerpaniami z úveru sumu 1 363,71 € a splatila splátkami sumu 840 €. Úroky do zosplatenia boli spolu vo výške 574,53 €. Poslednú splátku zaplatila dňa 19.06.2015, žiadne ďalšie splátky nezaplatila. V tom čase však už bola v omeškani s platením skôr splatných splátok. Žalobca žalobkyňu vyzval výzvou zo dňa 19.08.2015 na zaplatenie dlžnej sumy s tým, že ak do 26.08.2015 nebude zaplatená, bude oprávnený dlh zosplatiť. Listom zo dňa 09.09.2015 oznámil žalovanej, že jej dlh zo zmluvy sa stal splatným v celom rozsahu naraz. Vyčíslil ho na 1 501,89 €

(11) Podľa § 2 písm a), b), d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu 31.07.2013 (ku dňu uzavretia zmluvy) na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

(12) Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu 31.07.2013 (ku dňu uzavretia zmluvy medzi stranami) /ďalej len „ObZ“/ zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

(13) Podľa § 502 ods. 1 ObZ od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré

poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

(14) Podľa § 504 ObZ dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

(15) Podľa § 506 ObZ ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

(16) Podľa § 369 ods. 1 ObZ ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatennej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

(17) Podľa § 52 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 31.07.2013 (ku dňu uzavretia zmluvy medzi stranami) /ďalej len „OZ“/ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

(18) Podľa § 53 ods. 9 OZ ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

(19) Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

(20) Podľa § 54 ods. 1, ods. 2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

(21) Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

(22) Podľa § 3 cit. nar. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

(23) Podľa § 121 ods. 3 OZ príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

(24) Podľa § 145 ods. 2 CSP ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

(25) Súd po vykonanom dokazovaní a zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že konanie je potrebné sčasti zastaviť a žalobný návrh je vo zvyšnej časti čiastočne dôvodný.

(26) Súd v prvom rade vychádzal z toho, že v časti o zaplatenie sumy 510,88 € s príslušným úrokom z omeškania (v časti uplatnených poplatkov a sankčného úroku) vzal žalobca žalobu späť, preto súd konanie v tejto časti v rozhodnutí vo veci samej podľa § 145 ods. 2 CSP zastavil.

(27) Následne sa zaoberal zvyškom uplatneného nároku. Súd vychádzal z toho, že právny predchodca žalobcu a žalovaná uzavreli dňa 31.07.2013 zmluvu o úvere poskytnutom formou úverového rámca vo výške 1 200 €, so štandardnou splátkou 40 € a úrokom 22,80% p.a. Zmluva má povahu zmluvného formulára vopred pripraveného veriteľom. Ide o formulárovú spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Zároveň ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Súd po posúdení zmluvného formuláru, ktorý bol žalobcom predložený ako dôkaz, vrátane obchodných podmienok a výpisu z pôžičkového účtu dospel k záveru, že zmluva obsahuje všetky náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., ktoré vzhľadom na revolvingový charakter úveru bolo možné v nej uviesť. Vopred totiž nebolo možné vedieť, akú časť úveru žalovaná

vyčerpá a v akej výške ho bude splácať, keďže splátka je dohodnutá len ako minimálna a zmluva umožňuje dlžníkovi platiť aj vyššie splátky. Vo vzťahu k tým náležitostiam, ktoré vzhľadom na charakter úveru uviesť nebolo možné, obsahuje formulár indikatívny prepočet (RPMN, celkové náklady, celková čiastka na zaplatenie spotrebiteľom).

(28) Žalobca si uplatňuje (po čiastočnom späťvzati žaloby) istinu 1162,70 € a úrok 1402,21 €. Z toho si uplatňuje úrok z omeškania od 21.07.2018 do zaplatenia. Tento nárok súd považuje za dôvodný len čiastočne. Žalobca má podľa názoru súdu nárok na zaplatenie dlžnej istiny a dlžného úroku, avšak len do zosplatnenia úveru a následne má nárok na zaplatenie dlžného úroku z omeškania, avšak len z dlžnej istiny, nie aj z dlžného úroku.

(29) Súd posudzoval najskôr, či boli splnené podmienky pre predčasné zosplatnenie úveru. Dospel k pozitívnemu záveru. Z predloženej zmluvy vyplýva, že obsahovala ustanovenie o možnosti zosplatnenia dlhu v prípade omeškania dlžníka (čl. V bod 35 písm. a) obchodných podmienok). Veriteľ pred zosplatnením vyzval dlžníka podľa § 53 ods. 9 OZ na zaplatenie a upozornil ho na možnosť zosplatnenia dlhu. Tým bola naplnená hypotéza ustanovenia § 565 OZ a predchodca žalobcu bol oprávnený dlh predčasne zosplatiť.

(30) Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobkyňa čerpala z úveru sumu 1 363,71 € a splatila sumu 840 €. Rozdiel je vo výške 523,71 €. Okrem toho bola povinná zaplatiť (do zosplatnenia) úrok v celkovej výške 574,53 € (ako vyplýva z predloženého výpisu). Jej celkový dlh ku dňu zosplatnenia tak bol vo výške 1 098,54 € (istina 523,71 € a úrok 574,53 €). Preto má súd za to, že žalobný návrh je dôvodný čo do zaplatenia sumy 1 098,54 €.

(31) Keďže je žalovaná s plnením v omeškani, patrí žalobcovi aj úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ, vo výške podľa § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z.z., a to z priznanej istiny 523,71 €. Žalobca si ho uplatnil od 21.07.2018 do zaplatenia. Ku dňu 21.07.2018 bola už žalovaná nepochybne v omeškani so zaplatením celej dlžnej sumy (k zosplatneniu došlo ešte v roku 2015), preto je uplatnený nárok v tomto rozsahu dôvodný.

(32) Podľa § 232 ods. 2, ods. 3 CSP ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

(33) O splatnosti prisúdenej sumy súd rozhodol podľa § 232 ods. 3 CSP. Na určenie dlhšej ako zákonnej lehoty na plnenie súd dôvod nezistil.

(34) Vo zvyšku súd žalobu zamietol. Súd sa prikláňa k právnomu názoru, že zosplatnením pohľadávky zaniká právo veriteľa uplatniť si úrok z úveru. Dohodnuté úroky z poskytovaných peňažných prostriedkov patria len do splatnosti dlhu, od splatnosti je dlžník v omeškani a musí platiť úrok z omeškania. Z podstaty zmluvného úroku vyplýva, že je odplatom za užívanie finančných prostriedkov, ktoré sa poskytujú veriteľovi do doby splatnosti. Nie je rozhodujúce, či splatnosť pohľadávky nastane v dohodnutej dobe, alebo ak veriteľ využije právo požadovať celý dlh pre nesplnenie niektorej splátky na základe dohody podľa § 565 OZ. Po splatnosti pohľadávky možno požadovať len úroky z omeškania. Sankciou za omeškani dlžníka, motiváciou, čo najskôr pohľadávku zaplatiť, ale aj kompenzáciou veriteľa za nemožnosť používať istinu, sú od okamihu, ako sa dlžník dostane do omeškania, úroky z omeškania. Aj dohody, ktoré obsahujú právo veriteľa na zmluvné úroky za čas omeškania dlžníka, odporujú účelu zákona, a preto ich treba považovať za neprípustné. Uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 476/2012 z 18. septembra 2012 bola odmietnutá sťažnosť sťažovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 29C/131/2011-127 z 23. novembra 2011 a rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 1Co/30/2012-145 z 30. mája 2012, v ktorých s odkazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo/143/98 neboli žalobcovi v súdnom spore priznané zmluvné úroky z poskytnutých peňažných prostriedkov na základe zmluvy o úvere po splatnosti dlhu z dôvodu, že namietané rozhodnutie krajského súdu nie je možné považovať za svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené, resp. za také, ktoré by popieralo zmysel práva na súdnu ochranu, keď krajský súd stotožňujúc sa s rozhodnutím okresného súdu s poukazom na štandardnú obchodnoprávnu judikatúru v oblasti úrokov z úveru potvrdil rozhodnutie okresného súdu po rozšírení vecnej argumentácie na podporu správnosti odôvodnenia rozsudku okresného súdu.

(35) Čo sa týka úroku z omeškania, tu súd vychádzal z toho, že príslušenstvom pohľadávky je úrok aj úrok z omeškania (§ 121 ods. 3 OZ). Zákonodarca v citovanom zákonom ustanovení rozlišuje „pohľadávku“ a „príslušenstvo“. Ak zákonodarca hovorí o tom, že v občianskom práve je možné priznať príslušenstvo z „pohľadávky“ a nehovorí o tom, že je možné priznať príslušenstvo z „príslušenstva“ (teda ani úrok z omeškania z úroku), tak v súlade s § 54 ods. 1 OZ nie je možné toto ustanovenie v spotrebiteľských právnych vzťahoch prelomiť ani dohodou zmluvných strán. Dohoda o úroku z omeškania z úroku by totiž bola odchýlením sa od Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa, čo je neprípustné.

(36) Súd pri rozhodovaní vychádzal aj z praxe krajských súdov, kde sa priklonili k názoru, že úroky z omeškania z úrokov veriteľovi nepatria. Súd poukazuje príkladmo na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.06.2018 vo veci 6Co/143/2018, rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 31.07.2018 vo veci 6Co/53/2018, ako aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 22.05.2018 vo veci 8Co/78/2017 a Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 23.01.2019 vo veci sp. zn. 17Co/94/2018. Vo všetkých uvedených konaniach sa krajské sudy zhodli, že žalobcovi úrok z omeškania z úroku nepatrí. Z posledného uvedeného rozhodnutia súd cituje záver, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožňuje: „...odvolacie námietky žalobcu poukazujúce na to, že má nárok na úrok z omeškania zo zmluvných úrokov súd posúdil ako nedôvodné vzhľadom na súdnu prax zakazujúcu anatocizmus (t.j. požadovanie úrokov z omeškania z riadnych úrokov) z dôvodu, že riadne úroky sú podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky a § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka priznáva nárok na úroky z omeškania iba z plnenia z hlavného peňažného záväzku. Ak by sme veriteľovi priznali možnosť poberať úroky aj zo splatných úrokov, znamenalo by to, že aj príslušenstvo pohľadávky by malo svoje vlastné príslušenstvo. Z ustanovenia § 121 OZ, ako aj zo samotnej povahy veci vyplýva, že požadovať príslušenstvo z príslušenstva nemožno a úročené úroky je teda neprípustné. Požadovať od dlžníka príslušenstvo z príslušenstva je neprípustné nielen pri dohodnutých úrokoch, ale aj pri úrokoch z omeškania. Tým, že dlžník včas nesplatí úroky z istiny, dostáva sa do omeškania s plnením príslušenstva, ale nie do omeškania s plnením vlastného dlhu. Ak sa dlžník dostane do omeškania s platením dohodnutých úrokov, nemožno od neho požadovať úroky z omeškania z dohodnutých úrokov (rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6Obdo 4/1994). Dôvodom je predovšetkým skutočnosť, že zákon (Občiansky zákonník a ani Obchodný zákonník) veriteľovi takúto možnosť nepriznáva.

(37) Preto má súd za to, že žalobca preukázal nárok na zaplatenie istiny 1 363,71 € zníženej o zaplatenú sumu 840 €, zvýšenej o dohodnutý úrok do zosplatnenia (t.j. do 09.09.2015) vo výške 574,53 €, čo je suma 1 098,24 € a na úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vo výške 5% ročne z dlžnej istiny 523,71 € od 21.07.2018 do zaplatenia.

(38) Podľa § 255 ods. 1, ods. 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

(39) Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

(40) Týmto rozhodnutím sa konanie končí, preto súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania. Súd posúdil procesný úspech žalobcu a žalovanej a dospel k záveru, že keďže žalobca aj žalovaná boli v spore čiastočne úspešní a čiastočne neúspešní je potrebné rozhodnúť tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Súd posúdil mieru procesného úspechu a procesného neúspechu strán a dospel k záveru, že ani jedna zo strán nemala výrazne prevyšujúci procesný úspech oproti druhej procesnej strane. Prihliadal aj na to, že žalovanej v konaní zo spisu žiadne trovy nevyplyvajú. Hoci teda žalovaná bola v konaní mierne úspešnejšia ako žalobca (z uplatnených 3 075,79 € s príslušenstvom mu súd napokon priznal 1 098,24 € s príslušenstvom), bolo by rozhodnutie, ktorým by jej súd priznal nárok na náhradu trov konania, v rozpore s princípom hospodárnosti konania. Následne by totiž bolo potrebné ďalšie rozhodnutie o výške trov konania, pričom ale zo spisu nepochybne vznik žiadnych trov nevyplyva. Preto sa súd priklonil k záveru, že o trovách je potrebné rozhodnúť tak, že žiadna zo strán nemá na ich náhradu právo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku m o ž n o podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Partizánske.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne

nedoručí súdu do desiatich dní, na toto podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.